Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	29Cb/278/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1118220090
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2021:1118220090.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s.r.o. so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, právne zastúpený: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o. so sídlom Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, IČO: 36 866 687 proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 520,99 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 496,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 496,- EUR od 05.07.2018 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,14 %.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 13.12.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 520,99 EUR s príslušenstvom, titulom nedôvodného krátenia poistného plnenia krátením ceny nájomného za požičanie náhradného motorového vozidla.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že v dôsledku dopravnej nehody dňa 13.04.2018 došlo k poškodeniu motorového vozidla pána J. U. značky CITROEN C4, EČV: Y (ďalej len „poškodený“ a „motorové vozidlo“ alebo len „MV“). Žalobca prevzal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2018, pohľadávku poškodeného voči žalovanému, ktorá spočívajú v neuhradení náhrady škody za náhradné vozidlo. Poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti č. 952750775 zo dňa 24.05.2018, ktorá mu vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle, nútený požičať si náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Poškodený používal náhradné motorové vozidlo po obdobie 16 dní, pričom mu bola vystavená faktúra v celkovej výške 1.056,- EUR. Motorové vozidlo poškodený vrátil dňa 24.05.2018. Žalovaný uhradil poškodenému požičovného len čiastočne, pričom neuhradené požičovné malo predstavovať sumu 520,99 EUR. Vzhľadom k tomu, že žalovaný do dnešného dňa nedoručil poškodenému ani žalobcovi informáciu o ukončení šetrenia poistnej udalosti, údaje týkajúce sa výšky výplaty vychádzajú len z telefonických údajov a preto nebolo možné zo strany žalobcu predložiť o týchto skutočnostiach viac listinných dôkazov priamo k podanej žalobe. Poškodený sa so žalobcom zmluvne dohodol na prenájme náhradného motorového vozidla, ktorý trval celkovo 16 dní (od 09.05.2018 do 24.05.2018). Na cene prenájmu náhradného vozidla sa poškodený dohodol so žalobcom zmluvne vo výške 66,- EUR za 1 deň. Žalovaný pri výpočte výšky plnenia za požičiavanie náhradného vozidla používa sumu nižšiu - 35,- EUR. Žalovaný však dostatočne nepreukázal opodstatnenosť tejto skutočnosti. Ceny prenájmu motorových

vozidiel sa v jednotlivých skutočnostiach odlišujú a poškodený súhlasil s cenou žalobcu, preto podľa názoru žalobcu neexistuje dôvod, prečo by sa pri výpočte výšky plnenia nemohla zohľadňovať zmluvne dohodnutá cena medzi poškodeným a žalobcom. Navyše ide podľa žalobcu o cenu primeranú, čo potvrdzujú aj cenové ponuky autopožičovní, ktoré poskytujú rovnaké služby ako žalobca. Ceny rôznych autopožičovní je možné podľa žalobcu považovať len za orientačné, nakoľko za sumy uvedené v cenníkoch by boli vozidlá vo väčšine prípadov zapožičané len v prípade, že by bolo nájomné zaplatené vopred. Prenájom vozidla s tým, že cena bude zaplatená až pri vrátení vozidla, bez poskytnutia depozitu a stiahnutia sumy z účtu, je zo strany autopožičovní poskytovaný len „verným zákazníkom" a navyše v konkrétnom prípade by nebolo možné stanoviť počet dní, na ktoré by bolo náhradné vozidlo zapožičané, a teda by nebolo možné ani uzavrieť zmluvu o zapožičaní za ceny uvádzané iným autopožičovňami. Výška náhrady škody stanovuje s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej autopožičovne rovnako ako ani cenu najdrahšej autopožičovne. Podľa názoru žalobcu obvyklá cena predstavuje celé cenové pásmo od skupiny najlacnejších po skupinu najdrahších autopožičovní vrátane, a preto cenu žalobcu nevybočujúcu z cien skupiny určitého cenového pásma nemožno označiť za cenu neobvyklú. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 520,99 EUR od 05.07.2018 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po dni, keď mal žalovaný v zmysle ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie. Za skončenie prešetrovania žalobca považuje dátum oznámený telefonicky, t.j. deň 19.06.2018.

3. Žalovaný žiadal vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 21.05.2019 žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť, keď nárok žalobcu považoval za nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný. Žalovaný nárok žalobcom neuznal v celom rozsahu. Žalovaný namietal, že žalobcom uvádzané odôvodnenie nároku nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, keď žalovaný v žalobe neoznačil a presne nešpecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh a nešpecifikoval základné údaje napr. o samotnej škodovej udalosti, špecifikácii miesta kde došlo ku škodovej udalosti, o spôsobe ako došlo ku škodovej udalosti. Žalovaný namietal, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok. Na základe vedomosti o existencii ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok z iných súdnych konaní, v ktorých žalobca žaluje žalovaného, má žalovaný za to, že žalobca neoprávnene podniká. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla namietal žalovaný, že žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Žalovaný uvádzal, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o povinnom zmluvnom poistení ani Občianskeho zákonníka. Žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Zároveň podľa názoru žalovaného žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný, nakoľko poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu a preto nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky pre neexistujúci predmet plnenia v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník" alebo „OZ"). Súčasne poukázal na skutočnosť, že samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za neurčitý a nejasný, ako aj skutočnosť voči komu daný nárok poškodený eviduje a na základ čoho. Zároveň je žalovaný nárok podľa žalovaného nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že vo vzťahu ku opisu skutkových okolností nebolo potrebné špecifikovať konkrétne miesto nehody a jej účastníkov z dôvodu, že tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Žalobca si uplatňuje v konaní nárok vyplývajúci z povinne zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, a preto jeho nárok vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP"). Judikatúra súdov Slovenskej republiky jednoznačne ustálila, že nároky poškodeného spočívajúce v náhrade škody predstavujúcej náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla vyplývajú z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Tvrdenie žalovaného, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka považoval žalobca za účelové a zavádzajúce. K otázke nutnosti a účelnosti požičanie náhradného vozidla žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 8Co/879/2014 a sp.zn. 4Cob/178/2017. Zároveň poukázal aj na závery vyslovené Krajským súdom v Bratislave vo veci sp.zn. 7Co/163/2015, kde bolo skonštatované, že ak nebolo v silách navrhovateľa ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, či finančná situácia poškodeného mu neumožňuje

uhradiť vopred nepredvídateľné a ním nezavinené náklady na opravu poškodeného vozidla, tak tieto okolnosti nemôžu byť poškodenému v súvislosti s nutnosťou a účelnosťou nájmu pričítané na vrub porušenia preventívnej povinnosti.

5. Podaním doručeným súdu 31.05.2021 doplnil žalobca argumentáciu vo vzťahu k obvyklosti ceny, k aktívnej legitimácii žalobcu a k úrokom z omeškania. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nepreukázal neobvyklosť (neprimeranosť) fakturovanej ceny nájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca vo svojom návrhu preukázal tak vznik škody/pohľadávky na strane postupcu v dôsledku reálneho úbytku majetkových hodnôt v majetkovej sfére poškodeného, ako aj titul, na základe ktorého došlo k postúpeniu pohľadávky na postupníka, pričom nešlo o postúpenie všetkých práv vyplývajúcich poškodenému z dopravnej nehody, ale išlo o postúpenie konkrétneho a určiteľného nároku na náhradu škody v presne stanovenej výške. Preto nie je možné tvrdiť, že by malo ísť o neplatne postúpenú či neurčitú pohľadávku. Zároveň žalobca upresnil, že v predmetnom prípade išlo o budúcu pohľadávku spočívajúcu v nároku na náhradu škody, pričom postúpenie budúcej pohľadávky, pokiaľ je dostatočne špecifikovaná a určiteľná nie je zakázané. Napokon uviedol, že v rámci jedného právneho postupca bol dlžníkom postupníka a zároveň postupca bol aj veriteľom žalovaného a to v rámci druhého právneho vzťahu. Zároveň doplnil svoju argumentáciu o vzťahu k úrokom z omeškania, pričom uviedol, že v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“) sp.zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré poukázal žalovaný, tento vychádzal z neúplnej a teda nesprávnej premisy, že poškodený má nárok na úrok z omeškania jedine v prípade porušenia právnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP. Podľa názoru žalobcu však poisťovňa nemá len jednu, ale dve odlišné a samostatné právne povinnosti - prvou je plniť dlh, teda poskytnúť poistné plnenie riadne a včas a druhou je povinnosť zlikvidovať vzniknutú škodovú udalosť včas a riadne. Napokon poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo/895/2008 zo dňa 17.12.2009, ktorý za rovnakého právneho stavu riešil sankcie za dve právne povinnosti a dospel k opačnému záveru, ako NS SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/145/2017.

6. Na pojednávaní konanom dňa 14.06.2021 právny zástupca žalobcu zdôraznil, že poškodený si požičal náhradné MV pretože ho nevyhnutne potreboval pre výkon svojej podnikateľskej činnosti, čo preukázal čestným prehlásením, ktoré tvorí prílohu žaloby. V ostatnom poukázal na argumentáciu uvedenú v jednotlivých podaniach. Právny zástupca žalovaného zotrval na námietke nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu, ako aj na námietku, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť a účelnosť samotného prenájmu, čo nepreukazuje žiadne čestné prehlásenie. S ohľadom na neobvyklosť ceny náhradného MV poukazuje aj na cenník spoločnosti Ablix, kde je uvedená cena 24,- EUR za deň prenájmu, čo je cena neporovnateľne nižšia v porovnaní so sumou 66,- EUR. Zo samotnej nájomnej zmluvy zároveň vyplýva, že bola dohodnutá cena nájmu 45,- EUR, k tomu bola pripočítaná prirážka za to, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, pričom však zmluva je uzatvorená na dobu určitú. Právny zástupca žalobcu v reakcii na prednes protistrany krátkou cestou predložil súdu čestné prehlásenie a refundáciu nákladov spojených s požičaním vozidla. Právny zástupca žalovaného namietal, že súd by na takéto prehlásenie nemal prihliadať, pretože mohlo byť predložené už skôr. Z jeho obsahu zároveň vyplýva, že pán U. mal MV používať na podnikanie, avšak nájomná zmluva bola uzavretá medzi ním ako FO a žalobcom preto tvrdenie o nevyhnutnosti využívania MV na podnikanie je irelevantné.

7. Súd postupom podľa § 204 C.s.p. oboznámil s obsahom spisu, nakoľko všetky listiny boli v priebehu konania sporovým stranám doručené a ich obsah nebol stranami spochybnený, týka sa to listín: cenník MV pre poškodených pri dopravných nehodách od N. N., cenník prenájmu od spoločnosti Car rental 24.sk, cenník autopožičovne ABC Rent a Car, cenník ABRIX Autopožičovňa Bratislava, cenník autopožičovne EDENcars, cenová ponuka na zapožičanie MV od spoločnosti LuxCars, s.r.o. zo dňa 27.02.2012, rozpis k predloženým dôkazom (listina vyhotovená žalobcom s odkazom na jednotlivé skončené súdne konania), Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2018, nájomná zmluva zo dňa 09.05.2018, faktúra č. XXXXXX, čestné prehlásenie k platbe v hotovosti, doklad o úhrade faktúry vo výške 1.056,- EUR dňa 25.06.2018, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 20.06.2018 (týkajúci sa prenájmu náhradného MV) adresované poškodenému, ako aj žalobcovi, potvrdenie k cene nájmu MV od spoločnosti ERANOV s.r.o. zo dňa 30.04.2019, potvrdenie k cene nájmu od autopožičovne Zoltán Valentovič - Autotrans zo dňa 01.02.2017, potvrdenie k cene nájmu MV od autopožičovne M technix J. J. zo dňa 29.04.2019, potvrdenie od spoločnosti ERANOVA s.r.o., JUDr. Zoltán Valentovič- Autotrans, PP RENT CARS s.ro., SIXT GentleCar, s.r.o., BUSINESS Car s.r.o. a AUTOCENTRUM ASIST s.r.o. o tom, že tam uvedené ceny jednotlivých tried vozidiel vzhľadom na podmienky nájmu sú primerané a

pohybujú sa v pásme cenovej obvyklosti, zoznam právoplatných rozhodnutí súdov k cene 66,-EUR za 1 deň nájmu, čestné prehlásenie a žiadosť o refundáciu nákladov spojených s požičaním náhradného vozidla.

8. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/, d/ zákona o PZP v relevantnom znení má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
d) ušlého zisku.

10. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP v relevantnom znení, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v relevantnom znení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

12. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP v relevantnom znení, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

13. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v relevantnom znení, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

17. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo tvrdiť a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

18. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. K námietke žalovaného týkajúcej sa neurčitosti podanej žaloby súd uvádza, že žalobca v podanej žalobe uviedol skutočnosti, ktorými opísal jednotlivé skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok v rozsahu, ktorý umožnil súdu jeho jednoznačnú identifikáciu a individualizáciu. Súd preto námietku žalovaného, že žaloba nespĺňa kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, vyhodnotil ako nedôvodnú. Námietku žalovaného, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok, súd vyhodnotil ako irelevantnú, keďže uvedená skutočnosť neovplyvňuje aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto konaní, ani existenciu žalovaného nároku.

20. K namietanému nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktoré žalobca eviduje voči

poškodenému ako dlžníkovi, teda sa jedná o neexistujúci predmet postúpenia, keďže nedošlo k úhrade týchto faktúr, na základe čoho považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatný, súd uvádza, že základným predpokladom zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla je škodová udalosť vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov. Už samotnou škodovou udalosťou dochádza k vzniku škody a k majetkovému úbytku na strane poškodeného, a to bez ohľadu na to, či si poškodený dá alebo nedá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Žalobca, resp. poškodený, ktorý svoj nárok postúpil, si v predmetnom konaní uplatňuje nárok z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody, ktorý bol poistený u žalovaného.

21. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.5.2018 sa postupuje nárok na náhradu škody postupcom ako poškodeným z titulu poistnej udalosti, vo vzťahu ku ktorej postupovanej pohľadávke poškodený pán J. U., bol veriteľom a žalovaný dlžníkom. Postúpená pohľadávka vznikla z titulu poistnej udalosti pri ktorej poškodený, z titulu poistnej udalosti - škodovej udalosti na motorovom vozidle EČV: Y nemohol toto vozidlo užívať a bol nútený za čas doby opravy poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla si zabezpečiť náhradné motorové vozidlo uzavretím Nájomnej zmluvy zo dňa 09.05.2018, kde prenajímateľom bol žalobca. Škoda, ktorá vznikla poškodenému z titulu škodovej - poistnej udalosti, keď poškodený bol nútený si zabezpečiť po dobu opravy poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla náhradné vozidlo, nepochybne predstavovala poistný nárok, dlžníkom ktorého bol žalovaný. Poškodený preto postupoval existujúcu pohľadávku.

22. K námietke žalovaného, že predmetom tejto zmluvy bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi, teda sa jedná o neexistujúci predmet postúpenia, na základe čoho považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatný, súd uvádza, že nie je namieste stotožňovať nárok spoločnosti prenajímajúcej náhradné MV voči poškodenému na zaplatenie fakturovanej ceny nájomného v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla, s nárokom poškodeného na poistné plnenie voči žalovanému titulom náhrady škody vzniknutej v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ide o rôzne nároky založené rôznymi zmluvami, prípadne právnymi skutočnosťami a existujúce medzi rôznymi subjektmi. Vzťah medzi poškodeným a spoločnosťou prenajímajúcou náhradné motorové vozidlá, vznikol na základe nájomnej zmluvy. Právnym základom nároku poškodeného na poistné plnenie voči žalovanému ako poisťovateľovi je však náhrada škody uplatňovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ a § 15 ods. 1 zákona o PZP. Z uvedeného je zrejmý právny základ jednotlivých právnych vzťahov a nárokov z nich vyplývajúcich, ktoré však nie je možné stotožňovať prípadne zmiešavať, ako to urobil žalovaný.

23. Vo veci konajúci súd považuje za potrebné dodať, že žalovaný vlastným správaním, konaním potvrdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Uvedené vyplýva z úkonu Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.07.2017, ktoré bolo adresované žalobcovi s výsledkom, že poistné plnenie akceptované žalovaným v sume 535,01 EUR sa poukazuje na účet žalobcu. S ohľadom na uvedené má súd za to, že vo veci je daná aktívna legitimácia žalobcu.

24. Vo vzťahu k opodstatnenosti samotného nároku na náhradu škody súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený si zapožičal náhradné vozidlo Kia Ceed za cenu 66,- EUR/deň a podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla mal vozidlo požičané od 09.05.2018 do 24.5.2018 (15 dní) s celkovou cenou 1.056,- EUR. Zo zmluvy o nájme motorového vozidla, z faktúry za prenájom vozidla má súd za preukázané, že poškodený náhradné motorového vozidlo mal prenajaté od 09.05.201 od 10:00 hod do 24.05.2018 o 18:00 hod., pričom počas tejto doby bolo poškodené vozidlo opravované v autoservise, čo medzi stranami nebolo sporné.

25. Z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že nepriznaná sadzba za nájom MV bola vo výške 496,- EUR a nie vo výške žalovanej sumy. Toto oznámenie bolo žalobcovi doručené zo strany žalovaného, ako aj zo strany súdu, žalobca neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia ohľadne krátenej sumy 15,10 EUR za zníženie o opotrebovanie spočívajúce v rozdiele technických hodnôt a sumy 9,89 EUR za paušálne zníženie 0,01 EUR za 1 km. S ohľadom na uvedené v tejto časti žalovaného nároku žalobcu neuniesol bremeno tvrdenia a tým pádom ani dôkazné bremeno.

26. Vo vzťahu k samotnému nároku, ktorý je predmetom žaloby, súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo

(ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (obdobne aj uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008).

27. Skutočnou škodou je podľa súdnej judikatúry aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenie veci. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej ide (R 7/1992). Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady vynaloženia akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody.

28. V predmetnej veci je nesporným fakt, že k poistnej udalosti došlo, žalovaný poistnú udalosť uznal a poistné plnenie čiastočne plnil. Kauzálny nexus je daný tým, že porušením pravidiel cestnej premávky došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného. Zapožičanie náhradného vozidla považuje súd prvej inštancie za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 OZ ako ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. V kontexte uvedeného je odvoditeľné, že na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 3831/17, ktoré stručne zhrnulo podstatu zavedenia povinnosti povinného poistenia zodpovednosti za škodu, a to práve na účely ochrany poškodeného pred znášaním dôsledkov porušenia právnej povinnosti iným účastníkom cestnej premávky: „...Podle náhledu Ústavního soudu je třeba se v souvislosti s poskytováním náhradního vozidla zamyslet nad tím, jaký je jeho smysl a účel. Lze mít v zásadě za to, že podstatou náhradního vozidla je umožnit pojištěnci zachování určitého životního standardu v situaci, kdy dojde, ať již k částečnému nebo totálnímu poškození vozidla. Poskytnutím náhradního vozidla nebude poškozený ponechán v tísni a bude mu umožněno vést, co do kvality, obdobný život, jako před dopravní nehodou... Ve své podstatě tak není důvodu, pro který by tyto náklady, jsou-li účelně vynaloženy, měl nést právě poškozený. Výklad a aplikace práva nemohou být odtrženy od reálného života...“ V danom prípade aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poisťovňa z titulu poistenia by plnila aj nároky vzniknuté v dôsledku škody na veci, čo pripúšťa záver aplikácie aj pre následné škody, ktoré vzniknú v dôsledku škody na veci samej. Ide o účelne vynaložené náklady, ktoré musí poškodený obvykle vynaložiť v súvislosti s odstránením dôsledkov vzniku škody a v tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje na rozsudok NS ČR z 30.11.1990 sp. zn. 1Cz 86/90, R 7/1992. V kontexte uvedeného je nutné prihliadať najmä na dôvody potreby náhradného motorového vozidla a rozsah jeho užívania z časového hľadiska. Vo veci konajúci súd preto považuje za spravodlivé rešpektovať rozsah uplatneného nároku pri preukázaní výkonu/charakteru činnosti osoby poškodeného/žalobcu. Využívanie vozidla na podnikateľské účely bolo síce zo strany žalovaného spochybnené, avšak súd považuje Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 24.05.2018, v ktorom poškodený uviedol, že denne používa vozidlo na podnikanie (aj počas víkendov) pre výkon jeho živnosti - architekta (IČO: 40 422 194), ktorú by bez motorového vozidla nemohol vykonávať, za dostatočné preukázanie skutočnosti, že prenajatie náhradného MV bolo pre poškodeného nevyhnutné. Súd nepovažuje toto prehlásenie za irelevantné z dôvodu, že nájomná zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a poškodeným, ako fyzickou osobou a rovnako aj faktúra bola vystavená na poškodeného - fyzickú osobu. Poškodený nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, ktoré okrem iného využíva aj pre potreby výkonu svojej živnosti, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva nemožnosť použitia aj súkromného motorového vozidla na tieto účely. Pokiaľ došlo zo strany škodcu k poškodeniu motorového vozidla, ktoré je v osobnom vlastníctve poškodeného, využívanie tohto motorového vozidla aj pre potreby výkonu živnostenskej činnosti nespôsobuje nemožnosť uplatniť si škodu spočívajúcu v nákladoch spojených so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného a tento nárok teda patrí do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Napokon súd uvádza, že na predmetné čestné prehlásenie prihliadal, nakoľko toto nebolo doručené súdu skôr nedopatrením zo strany žalobcu a navyše predmetné prehlásenie bolo určené práve žalovanému, v zmysle ktorého poškodený žiadal, aby poistné plnenie bolo vyplatené žalobcovi, čo napokon žalovaný realizoval, teda samotný žalovaný bol s týmto prehlásením oboznámený už skôr.

29. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Koncepcia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával cenníky autopožičovní. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán.

30. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že suma 66,- EUR za deň nájmu motorového vozidla celkom zjavne z cenového pásma nevybočuje. Zo žalobcom predložených listín - cenníka motorových vozidiel od N. N., cenovej ponuky od spoločnosti LuxCars, s.r.o., potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla od spoločnosti ERANOV s.r.o., potvrdenia k cene nájmu od Valentovič Zoltán-Autotrans, potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla vyplýva, že ceny za zapožičanie MV totožnej kategórie boli v pásme od 65,- EUR do 70,- EUR. Suma 66,- EUR preto nie je neobvyklá alebo celkom premrštená. Len pre doplnenie súd uvádza, že neprihliadal na cenníky autopožičovní, z ktorých nebolo zrejmé, na aké obdobie sa vzťahujú a na cenníky, ktoré boli aktuálne v roku 2012, nakoľko tieto nemožno považovať za aktuálne a relevantné pre posúdenie oprávnenosti výšky nájomného v roku 2018. Túto sumu 66,- EUR za deň prenájmu motorového vozidla je preto potrebné akceptovať ako cenu obvyklú, ktorá bola výsledkom zmluvného dojednania strán a vyplývala zo samotnej nájomnej zmluvy. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že práve táto suma bola v prejednávanej veci sumou nájmu za 1 deň požičania náhradného MV a nie suma 45,- EUR spolu s prirážkou 21,-EUR, keďže suma 45,- EUR nevyplývala z nájomnej zmluvy. Aj s ohľadom na uvedené súd bral do úvahy v rámci zisťovania účelnosti a primeranosti nákladov vynaložených na prenajatie náhradného MV práve zmluvne dohodnutú sumu 66,- EUR/deň nájmu.

31. S ohľadom na uvedené žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným. Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 496,- EUR, ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaný krátil poistné plnenie pre nepriznanie uplatnenej sadzby za nájom MV. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena vo vzťahu ku kráteným sumám 15,10 EUR a 9,89 EUR zo strany žalovaného.

32. Žalovaný rozporoval aj uplatnený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) sp.zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania žalovanému vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa tak do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

33. Vo vzťahu k predmetnému uzneseniu najvyššieho súdu súd prvej inštancie uvádza, že podkladom právneho posúdenia konkrétnej veci konajúcimi súdmi, v nadväznosti na uplatnený úrok z omeškania, bola situácia, kedy si žalobca uplatnil úrok z omeškania podlˇa § 11 ods. 8 za´kona o PZP, pričom v danom prípade súdy uviedli, zˇe tento na´rok zˇalobcovi nemohol vzniknu´tˇ vzhlˇadom na skutocˇnostˇ, zˇe zˇalovana´ poisťovňa v za´konnej lehote troch mesiacov poskytla zˇalobcovi vysvetlenie (odmietnutie plnenia), cˇi´m si splnila povinnostˇ podlˇa § 11 ods. 6 pi´sm. b/ za´kona cˇ. 381/2001 Z. z.
34. V prejednávanej veci si však žalobca uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ, čo je odlišný prípad, na ktorý uvedený záver dovolacieho súdu nemožno vztiahnuť. Dovolací súd neposkytol vo svojom rozhodnutí právne posúdenie situácie, kedy si žalobca uplatňuje úrok z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, preto akúkoľvek precedenčnú záväznosť, hoci aj obiter dictum vysloveného záveru o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, za situácie kedy sa dovolací súd vo svojom výklade žiadnym spôsobom nevysporiadal so znením ustanovenia § 11 ods. 7 prvej časti vety zákona o PZP určujúceho splatnosť poistného plnenia do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, považuje vo veci konajúci súd za nevzťahujúcu sa na prejednávanú vec. Takto naformulovaný záver najvyššieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká poisťovni, ako žalovanej v spore (čo vyplývalo zo skutkového stavu veci), až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia tohto záveru, v samotnej svojej podstate navyše naráža aj na skoršiu rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu reprezentovanú napr. uznesením najvyššieho súdu sp.zn. 4Cdo/166/2007 z 27.01.2009 a rozsudkom najvyššieho súdu (hoci aj ako súdu odvolacieho) sp.zn. 3Obo/29/2016 z 27.06.2017, ktorá sa síce vzťahuje na právnu úpravu splatnosti poistného plnenia podľa § 797 ods. 3 prvá veta OZ, no reprezentuje názor, že pokiaľ žalovaná poisťovňa vykonala šetrenie za účelom zistenia vzniku a príčin škodovej udalosti a tiež za účelom zistenia rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie, ktoré bolo nepochybne žalovanou aj riadne ukončené a napriek tomu neposkytla žalobcovi poistné plnenie, hoci tak mala urobiť, dostala sa s plnením dlhu do omeškania, a to uplynutím pätnásteho dňa od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti plniť.
35. Len nad rámec uvedeného vo veci konajúci súd si zároveň dovoľuje poukázať aj na skutočnosť, že ústavná sťažnosť, podaná vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22. novembra 2018, bola Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 309/2020 prijatá na ďalšie konanie.
36. Konajúci súd v tomto smere uvádza, že zavedením ustanovenia § 11 ods. 6 a na to nadväzujúceho sankčného ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP došlo k transponovaniu Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 (ďalej len „Smernica“), z ktorej článku 4 ods. 6 vyplýva, že zavedená sankcia zabezpečuje povinnosť ukončenia prešetrenia poistnej udalosti v stanovenej trojmesačnej lehote. Zo znenia uvedenej Smernice však nevyplýva, že by zavedením takejto sankcie mal byť dotknutý prípadný nárok na úrok z omeškania, ktorý vyplýva z vnútroštátnej úpravy a viaže sa na prípad omeškania s plnením peňažnej povinnosti. Naopak z odôvodnenia Smernice vyplýva, že je vhodné zaručiť, aby poškodená osoba mala osobitné právo na rýchle poskytnutie poistného plnenia a preto je potrebné zaviesť do vnútroštátneho práva primerane účinné a systematické finančné alebo rovnocenné administratívne sankcie; avšak podmienkou je, aby zodpovednosť a vzniknutá škoda boli nespochybniteľné, aby poisťovňa bola schopná realizovať zodpovedajúce plnenie v predpísanej lehote; zodpovedajúce plnenie náhrady by malo byť vyhotovené písomne a malo by obsahovať dôvody, na základe ktorých bola posúdená zodpovednosť a samotná škoda (bod 18 odôvodnenia Smernice). Okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy (bod 19 odôvodnenia Smernice).
37. Pre zákon o PZP, ako lex specialis upravujúci určitú oblasť poistenia, vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako lex generalis. So zreteľom na uvedené, súd pri otázke posúdenia splatnosti poistného plnenia neaplikoval ustanovenie § 797 ods. 3 OZ, ale pri existencii špeciálneho ustanovenia týkajúceho sa

splatnosti poistného plnenia v rámci zákona o PZP, aplikoval na daný prípad ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP.
38. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP vyplýva splatnosť poistného plnenia, a to do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V prípade prvej možnosti je reflektované skončenie prešetrovania poistnej udalosti a stanovená povinnosť výplaty poistného plnenia (ako peňažného plnenia) v určenej lehote od jeho skončenia. V prípade druhej možnosti je otázne, kto je zaviazaným subjektom v súdnom rozhodnutí. Pokiaľ poškodený využil možnosť priameho uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP a nárok voči poisťovni uplatnil v súdnom konaní, potom je osobitné ustanovenie o splatnosti poistného plnenia obsolentné, keďže právo poškodeného na poskytnutie poistného plnenia je dané inštitútom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia podľa § 232 ods. 1, 2 CSP, a to márnym uplynutím lehoty na plnenie. Rovnako by v takom prípade nedávala zmysel ani požiadavka doručenia právoplatného súdneho rozhodnutia poisťovni, pretože lehota na plnenie je pochopiteľne viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia strane sporu. Vzhľadom k uvedenému sa súd prikláňa k názoru vyjadrenému aj v odbornej literatúre (Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 103-104), podľa ktorého je poisťovňa povinná poskytnúť poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v prípade, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca.
39. Dôvodová správa k zákonu o PZP navyše uvádza, že „Splatnosť poistného plnenia zákon viaže podobne ako tomu bolo doteraz na dobu 15 dní po skončení šetrenia potrebného na zistenie výšky povinnosti poistiteľa nahradiť škodu. Rovnaká lehota platí, ak o nároku poškodeného rozhoduje súd, bez ohľadu na to, či poškodený žaloval poistiteľa alebo poisteného.“ Aj s odkazom na uvedené a opätovne stotožniac sa s názorom prezentovaným autormi vyššie citovanej publikácie možno hovoriť o nedostatočnej precíznosti zákonodarcu pri stanovení lehoty na plnenie zo strany poisťovne (v prípade, ak bol škodca a nie poisťovňa v rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody), pretože ak bolo zámerom zákonodarcu zladiť lehotu, ktorá je daná na plnenie škodcovi súdnym rozhodnutím, s lehotou, ktorú má na plnenie poisťovateľ, potom bol tento zámer zmarený práve stanovením začiatku plynutia lehoty až na moment doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom v tomto ohľade zároveň požiadavka na výplatu poistného plnenia v lehote určenej súdnym rozhodnutím vyznieva nadbytočne.
40. Samotná otázka splatnosti poistného plnenia má však vplyv na nárok osoby s právom na výplatu poistného plnenia na úroky z omeškania. Pokiaľ nesplní poisťovňa svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čo znamená právo osoby na poistné plnenie na úroky z omeškania. Tento nárok je daný na základe § 517 ods. 2 OZ, pretože nie je žiadny dôvod vyčleniť poistnoprávny vzťah z okruhu záväzkových vzťahov. Nárok na úroky z omeškania vzniká preto osobe s právom na poistné plnenie prvým dňom po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia zo strany poisťovne.
41. S poukazom na uvedené, vo veci konajúci súd má za to, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP má povahu sankcie za nesplnenie nepeňažnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľom, a to skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť výšku poistného plnenia do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, resp. poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.
42. Sankcia vyplývajúca z ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP však na rozhodovaný spor nedopadá. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že plniť nebude, prípadne bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť peňažný nárok v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrenia škodovej udalosti, nesplnil. Obdobný záver vyplýva zároveň aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp.zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020.
43. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s vyplatením časti poistného plnenia, na ktoré mal žalobca nárok, vznikol tak žalobcovi zároveň aj nárok na úrok z omeškania s plnením peňažnej povinnosti, počnúc dňom omeškania, teda dňom po uplynutí lehoty 15 dní po skončení prešetrovania,

potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda 19.06.2018 + 15 dní, t.j. od 05.07.2018. S ohľadom na všetko uvedené súd priznal žalobcovi žalovaný nárok a úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (výrok I. a II).
44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 C.s.p. (výrok III. tohto rozsudku) tak, že žalobca mal vo veci úspech v časti žalovanej istiny vo výške 496 € s príslušenstvom, čo predstavuje 88,57 % žalovaného nároku. Neúspech žalobcu bol v časti sumy 24,99 € s príslušenstvom, čo predstavuje 11,43 % žalovaného nároku, v ktorej časti vznikla povinnosť žalobcovi nahradiť trovy konania žalovanému. Vzhľadom na uvedené mu súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,14 % (88,57 % úspech žalobcu - 11,43 % neúspech žalobcu, resp. úspech žalovaného = 77,14 % celkový úspech žalobcu). O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z. %2523127'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa ustanovenia § 366 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523366'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
V prípade, ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='233/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).